

KS. MICHAŁ KLEMENTOWICZ

SPRAWOZDANIE Z KONFERENCJI NAUKOWEJ
PT. „EWANGELIZACJA I HOMILIA
W ŚWIETLE NAJNOWSZYCH DOKUMENTÓW KOŚCIOŁA”
Lublin, 27 maja 2015 roku

Dnia 27 maja 2015 roku odbyła się w Lublinie sesja naukowa zorganizowana przez Katedrę Homiletyki w Instytucie Liturgiki i Homiletyki Katolickiego Uniwersytetu Lubelskiego Jana Pawła II. Udział w sesji wzięli doktoranci Katedry Homiletyki KUL. Prelegenci zaprezentowali prowadzone przez siebie badania związane z refleksją naukową skoncentrowaną na przepowiadaniu słowa Bożego w świetle nauczania ostatnich wypowiedzi Magisterium Kościoła.

Sesję naukową otworzył ks. dr hab. Waldemar Pałęcki, Dyrektor Instytutu Liturgiki i Homiletyki KUL. Ks. Pałęcki swoje krótkie wystąpienie poświęcił refleksji związanej z istotnym miejscem homilii w ramach liturgii Kościoła. Wystąpienie o charakterze wprowadzającym na sesji miał Kierownik Katedry Homiletyki KUL – ks. prof. dr hab. Stanisław Dyk. Zwrócił on uwagę na wypowiedzi Magisterium związane z posługą słowa Bożego w Kościele. W wystąpieniu odniósł się zarówno do Synodu Biskupów, tzn. poświęconego Eucharystii (2005 r.) oraz Słowu Bożemu w życiu i misji Kościoła (2008 r.), jak również do adhortacji *Evangelii gaudium* (2013 r.) oraz Dyrektorium homiletycznego wydanego w roku 2014. Wspomniane dokumenty są zdaniem ks. prof. Dyka zobowiązaniem dla homiletów do wnikliwej analizy nad rzeczywistością homilii, w której dokonuje się dialog Boga ze swoim ludem.

Konferencja została podzielona na dwie sesje. Pierwsza z nich (na którą składały się cztery wystąpienia) została zorientowana wokół tematyki ewangelizacji w perspektywie ekumenicznej. Pierwszy referat został zatytułowany „Przestrzeń bliskości w posłudze słowa – dokumenty Kościoła Prawosławnego *On preaching* a nowe Dyrektorium homiletyczne Kongregacji Kultu Bożego i Dyscypliny Sakramentów”. W wystąpieniu tym o. mgr lic. Maciej Baron SVD podjął próbę porównania tego, jak rozumiana jest homilia w Kościele katolickim i prawosławnym. W drugim referacie, pt. „Rewiwalizm źródłem inspiracji dla ewangelizacji na peryferiach”, o. mgr Łukasz Krauze OMI zajął się jednym z nurtów ewangelizacji, obecnym we wspólnotach ewangelikalnych w Stanach Zjednoczonych. W wystąpieniu doktorant omówił znaczenie terminu „revival” w świetle Starego i Nowego Testamentu. Zaprezentował następnie znaczenie wspomnianego wyrażenia w refleksji teologii ewangelikalnej ze

Ks. MICHAŁ KLEMENTOWICZ – asystent w Katedrze Homiletyki w Instytucie Liturgiki i Homiletyki, Katolicki Uniwersytet Lubelski Jana Pawła II; adres do korespondencji: KKS KUL, ul. Radziszewskiego 7, 20-059 Lublin; e-mail: hindenburg@wp.pl

wskazaniem do przepowiadania słowa Bożego „na peryferiach”. W trzecim wystąpieniu o. mgr lic. Andrzej Makowski CSsR omówił zagadnienie pt. „Misje ludowe jako cenne narzędzie nowej ewangelizacji”. Prelegent wskazał na istotne cechy misji z możliwością akomodacji ich treści do procesu nowej ewangelizacji. Ostatnie wystąpienie, pt. „Wezwanie do nawrócenia jako istotne zadanie kapłana-proroka”, stało się okazją do podmiotowego określenia cech głoszącego słowo Boże. Autor referatu, ks. mgr lic. Mariusz Szymanik, podkreślił rolę głoszącego, wskazując przede wszystkim na konieczność rozwoju duchowej sylwetki kaznodziei.

Na drugą sesję, zatytułowaną pt. „Homilia – perspektywa antropologiczna”, złożyły trzy wystąpienia. W pierwszym ks. mgr Paweł Kilimnik, w referacie pt. „Aktualizacja antropologiczna w homilii – wyraz interakcji między tekstem świętym a słuchaczem”, podkreślił konieczność naświetlenia słowem Bożym życia ludzi, którzy są adresatami przepowiadania. W perspektywie ściśle antropologicznej utrzymany został również drugi referat – o. mgra lic. Oskara Maciaczyka OFM. Doktorant w wystąpieniu pt. „Przedmiotowa i podmiotowa obecność słuchacza w procesie tworzenia homilii” zaakcentował aktywny udział wiernych w procesie przygotowania treści przepowiadania. W ostatnim wystąpieniu ks. mgr Rafał Flak podjął temat pt. „Przygotowanie do posługi kaznodziejskiej – wpływ formacji duchowej i intelektualnej na posługę słowa Bożego”. Doktorant określił w referacie dyspozycje o charakterze religijnym, jak również szeroko rozumiane przygotowanie intelektualne, które powinien mieć kaznodzieja.

Podsumowaniem pierwszej i drugiej sesji wystąpień była przeprowadzona dyskusja. Zadawane pytania podejmowały wiele zagadnień związanych z wystąpieniami. Zwrócono m.in. uwagę na to, że inspirujący mógłby być projekt stworzenia wspólnej deklaracji Kościoła Katolickiego i Prawosławnego dotyczącej przepowiadania słowa Bożego.

Można zauważyć, że podejmowane we wszystkich referatach zagadnienia komponowały się z tematem konferencji. Prelegenci odnieśli się w różnych aspektach do rzeczywistości przepowiadania słowa Bożego. Każde z wystąpień było utrzymane w następującym porządku: po pierwsze – odnosiło się do ewangelizacji, po drugie zaś – odwoływało się do najnowszych wypowiedzi Magisterium Kościoła poświęconych homilii.